

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. H., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2017, č. j. 4848/DS/2017,
JID: 173833/2017/KUUK/Far,

takto:

- I. Rozhodnutí krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 11. 2017, č. j. 4848/DS/2017, JID:173833/2017/KUUK/Far, **se pro nezákonnost zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **16 600 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 6. 11. 2017, č. j. 4848/DS/2017, JID: 173833/2017/KUUK/Far, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 20. 4. 2017, č. j. MmM/045871/2017/OSČ-P/ŠP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 29. 11. 2016 v 12:20 hodin v Mostě části Čepirohy, u vjezdu na parkoviště firmy Raprint jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia 5E, registrační značky „X“, nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem.

Žaloba

2. V žalobě žalobce odmítl, že k doručení rozhodnutí magistrátu došlo již dne 2. 5. 2017, neboť tohoto dne se do datové schránky zmocněnce žalobce přihlásila pouze pověřená osoba, která však neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou. Přihlášením této osoby tak nemohlo dojít k doručení rozhodnutí magistrátu, a tedy ani k počátku běhu odvolací lhůty. Rozhodnutí magistrátu bylo doručeno až dne 3. 5. 2017, kdy se do datové schránky přihlásil sám zmocněnec žalobce, který měl oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou. K doručení rozhodnutí magistrátu již přihlášením pověřené osoby by došlo pouze, pokud by tato pověřená osoba byla dle § 8 odst. 8 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), stanovena jako osoba oprávněná k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta.
3. S odkazem na § 20 odst. 2, § 19 odst. 5 a § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalobce uvedl, že rozhodnutí magistrátu mělo být doručeno do vlastních rukou zmocněnce žalobce. Tudíž k jeho doručení došlo až dne 3. 5. 2017, neboť tohoto dne se do předmětné datové schránky přihlásila osoba s oprávněním číst zprávy určené do vlastních rukou a odvolání podané dne 18. 5. 2017 je tedy včasné, neboť bylo podáno poslední den odvolací lhůty. K prokázání těchto skutečností žalobce navrhl, aby si zdejší soud od Ministerstva vnitra, správce informačního systému datových schránek, vyžádal sdělení, zda jsou jeho tvrzení pravdivá, tedy zda je pravdou, že se dne 2. 5. 2017 přihlásila do datové schránky zmocněnce žalobce ve správním řízení pouze pověřená osoba s oprávněním číst toliko zprávy neurčené do vlastních rukou, a dále tvrzení, že osoba s právem číst zprávy určené do vlastních rukou, v tomto případě pouze držitel této datové schránky, se do ní přihlásila nejdříve až následující den, tj. dne 3. 5. 2017. Dostatečným důkazem je dle žalobce i doručenka k rozhodnutí magistrátu, neboť rozhodnutí nebylo v rozporu s § 19 odst. 5 správního řádu a § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, doručováno do vlastních rukou, což vyplývá z kolonky „do vlastních rukou: ne“. Rozporná je i zpráva na doručence, dle které se dne 2. 5. 2017 přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8, odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6 zákona o elektronických úkonech, jelikož pověřená osoba nebyla oprávněna číst zprávy určené do vlastních rukou. Na podporu svých tvrzení odkázal žalobce na důvodovou zprávu k § 17 odst. 3 a § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, a na nález Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2594/11.

4. Žalobce dále uvedl, že jeho zmocněnec aktivně vymezil oprávnění pověřené osoby, které udělil oprávnění číst pouze zprávy určené do vlastních rukou. Zmocněnec žalobce legitimně očekával, že zprávy určené do vlastních rukou nebude pověřená osoba moci otevřít, a tyto zprávy budou doručeny jeho přihlášením do datové schránky, případně uplatněním fikce doručení. Dále zopakoval, že magistrát pochybil, když rozhodnutí doručoval v rozporu se zákonem nikoliv do vlastních rukou zmocněnce žalobce a přihlášením pověřené osoby, která neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou, tak k doručení rozhodnutí magistrátu nedošlo. K tomu došlo až přihlášením zmocněnce žalobce, tedy dne 3. 5. 2017.
5. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se měl zabývat tím, kdo je pověřená osoba a přesvědčivě odůvodnit, jak dovodil, že již jejím přihlášením došlo k doručení rozhodnutí, přestože se zjevně nejedná o zmocněnce žalobce a její totožnost není žalovanému ani známa.
6. Závěrem žalobce nesouhlasil se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí. Rovněž uvedl, že § 39 odst. 3 písm. d) a e) směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměla by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl žalobu zamítnout a sdělil především následující skutečnosti. Žalovaný konstatoval, že každý držitel datové schránky je odpovědný za nastavení systému práce s datovými schránkami a na nastavení v případě přístupu pověřených osob. Uvedl, že dle předmětné doručky se přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě a bylo uvedeno, že datová zpráva je nyní doručena. Správní orgán nebyl dále jakkoliv povinen prověřovat nastavení procesu přístupu k datovým zprávám na straně zmocněnce žalobce.
8. Podotkl, že datová schránka je jedinečná a nezaměnitelná. Dokumenty doručované prostřednictvím datové schránky nemusejí být určeny výhradně do vlastních rukou adresáta, neboť držitelem datové schránky je právě účastník řízení či jeho zmocněnec, který si datovou schránku nechal zřídit u Ministerstva vnitra, správce informačního systému datových schránek. V této souvislosti připomněl komentář důvodové zprávy k § 17 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, podle něhož se doručení prostřednictvím datové schránky považuje za doručení do vlastních rukou, tj. doručení s modrým pruhem. Žalovaný dovodil, že okamžikem přihlášení osoby, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k doručnému dokumentu, tedy i pověřené osoby, nastávají právní účinky doručení do vlastních rukou. Podle § 72 odst. 1 správního řádu je takové doručení vyžadováno, a proto žalovaný napadeným rozhodnutím blanketní odvolání zmocněnce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce jako opožděné zamítl. Doplnil, že žalobce byl o opožděnosti odvolání vyrozuměn výzvou k doplnění podání ze dne 23. 5. 2017.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice zopakoval, že jeho zmocněnec nastavil oprávnění pověřené osoby, tak aby měla přístup pouze ke zprávám určeným do vlastních rukou a legitimně tak očekával, že ke zprávám určeným do vlastních rukou nebude mít přístup a tyto zprávy budou doručeny jeho přihlášením.
10. Dle žalobce úvahy žalovaného, že při doručování písemností určených do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky není nutné nastavit příznak „do vlastních rukou“, zcela popírají smysl a účel § 8 odst. 8, § 17 odst. 3 a § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech. Poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2594/11, ve kterém se Ústavní soud zabýval otázkou, zde je nutné písemnosti určené do vlastních rukou doručovat jako zprávy do vlastních rukou i prostřednictvím datové schránky. Dle názoru žalobce, bylo i úmyslem zákonodárce, aby si držitel datové schránky mohl stanovit pověřené osoby s pověřením číst pouze zprávy určené do vlastních rukou nebo pouze zprávy určené do vlastních rukou. Na podporu svého názoru odkázal žalobce na důvodovou zprávu k zákonu o elektronických úkonech.
11. Žalobce shrnul, že jedinou osobou oprávněnou přijímat písemnosti určené do vlastních rukou byl v jeho případě pan J., který sice paní Ř. pověřil k přístupu do své datové schránky, avšak pouze ve vztahu k méně závažným písemnostem, které nejsou určené do vlastních rukou. Uvedl, že podobnou věcí se zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 9. 1. 2018, č. j. 19 A 20/2017-22 a na podporu svého tvrzení přiložil doručenkou, dle které se v období mezi 19. 4. 2017 a 3. 5. 2017 do datové schránky zmocněnce žalobce nepřihlásila žádná osoba, která by měla oprávnění číst zprávy do vlastních rukou. Závěrem žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, č. j. 3 As 33/2005-80.

Další vyjádření žalobce

12. V dalším vyjádření žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 As 59/2018-36, na rozsudky krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 4. 2018, č. j. 56 A 7/2017-32 a ze dne 23. 4. 2018, č. j. 54 A 15/2017-40, ve kterých se soudy zabývaly otázkou neoznačení datové zprávy příznakem „do vlastních rukou“ a neudělením oprávnění pověřené osoby číst zprávu do vlastních rukou.

Ústní jednání

13. K ústnímu jednání konanému dne 26. 7. 2021 se právní zástupce žalobce i přes řádné předvolání bez omluvy nedostavil.
14. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě ze dne 13. 2. 2019 a po provedeném dokazování navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Zdůraznil, že v době rozhodnutí vycházel z obsahu správního spisu a byl v dobré víře ohledně okamžiku doručení prvostupňového rozhodnutí zástupci žalobce. Rovněž vycházel z důvodové zprávy a komentářů k zákonu o elektronických úkonech.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Soud ve věci provedl dokazování detailem datové zprávy 462556040 z pohledu příjemce vyžádaného od Ministerstva vnitra a dále přípisem od Ministerstva vnitra ze dne 7. 8. 2020, č. j. MV-125240-2/EG-2020.

Posouzení věci soudem

16. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
17. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Ze správního spisu postoupeného žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Z doručky datové zprávy ID 462556040 vyplývá, že magistrát zaslal zmocněnci žalobce Ing. M. J. do jeho datové schránky své výše citované rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 č. j. MmM/045871/2017/OSČ-P/ŠP, a to dne 24. 4. 2017 v 11:39:02 hodin. Dále z dané doručky vyplývá, že do datové schránky se dne 2. 5. 2017 v 11:15:19 hodin přihlásila toliko pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech a nikoliv oprávněná osoba. Dále z dané doručky vyplývá, že doručovaná písemnost nebyla určena do vlastních rukou, neboť u kolonky „Do vlastních rukou“ bylo označeno „Ne“.
19. Podle § 19 odst. 1 správního řádu správní orgán doručuje písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky.
20. Dle § 19 odst. 5 správního řádu platí, že do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1 správního řádu, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.
21. Dle § 72 odst. 1 správního řádu platí, že rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.
22. Dle § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech platí, že dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Dle odst. 4 platí, že nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení. Dle odst. 6 platí, že doručení dokumentu podle odstavce 3 nebo 4 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

23. Dle § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech platí, že je-li dokument nebo úkon určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě.
24. Soud má za to, že smyslem zákona o elektronických úkonech i při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě je rozlišovat „běžné“ doručení od doručení do „vlastních rukou“ adresáta (bez ohledu na to, zda se jedná o písemnost, která je doručována v obálce s modrým pruhem).
25. V posuzovaném případě měl zmocněnec žalobce zřízenou datovou schránku. Podle § 8 odst. 1 zákona o elektronických úkonech je k přístupu do datové schránky fyzická osoba oprávněna fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena. Mimo tuto osobu je pak k přístupu do datové schránky oprávněna fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném (§ 8 odst. 6 tohoto zákona). Pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba, pro kterou byla datová schránka zřízena (§ 8 odst. 8 uvedeného zákona).
26. Skutečnost, že dokumenty doručované prostřednictvím datové schránky podle § 17 odst. 6 mají stejné právní účinky, jako doručení do vlastních rukou, neznamena, že správní orgán zcela rezignuje na svou povinnost v datové zprávě vyznačit, že se jedná o dokument určený do vlastních rukou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 As 59/2018-36 či ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 As 206/2018-42, oba dostupné na www.nssoud.cz).
27. V dané věci rozhodnutí magistrátu ze dne 20. 4. 2017 představovalo rozhodnutí, jež mělo být v souladu s § 19 odst. 5 v návaznosti na § 72 odst. 1 správního řádu doručováno „do vlastních rukou“, a to zmocněnci žalobce do jeho datové schránky prostřednictvím veřejné datové sítě.
28. Takto však magistrát při doručování nepostupoval, neboť sice své rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 doručoval prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky zmocněnce žalobce, ovšem při tomto doručování již ve smyslu § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech chybně neučinil příznakovou poznámku o tom, že se jedná o doručení „do vlastních rukou“. Rozhodnutí magistrátu ze dne 20. 4. 2017 tak bylo doručováno v rozporu se správním řádem jako písemnost neurčená do vlastních rukou.
29. Krajský soud dále prověřoval žalobcem tvrzenou skutečnost, že se do datové schránky zástupce žalobce přihlásila dne 2. 5. 2017 pověřená osoba, která neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou. Krajský soud se dne 2. 10. 2018 dotazoval Ministerstva vnitra, které je správcem ISDS ve smyslu § 14 odst. 2 ve spojení s § 2 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a § 2 písm. c) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 365/2000 Sb.“), která oprávněná osoba s právem přístupu ke zprávě ID X se přihlásila dne 2. 5. 2017 v 11:15:19 hodin do datové schránky ID „X“. K dotazu soudu zaslalo Ministerstvo vnitra soudu detail datové zprávy X z pohledu příjemce, ze které vyplývá, že dne 2. 5. 2017 v 11:15:19 hodin se do datové schránky přihlásila paní L. Ř. a jejím přihlášením byla zpráva doručena. Následně dne 4. 8. 2020 se zdejší soud opětovně dotázal Ministerstva vnitra, jakými oprávněními disponovala osoba, jejímž přihlášením došlo k doručení datové zprávy ID X a zda ke dni doručení zprávy disponovala tato osoba oprávněním pro čtení zpráv určených do vlastních rukou. K dotazu soudu Ministerstvo vnitra sdělilo, že datová zpráva ID X byla doručena prostřednictvím přihlášení pověřené osoby ve smyslu § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, paní L. Ř., která Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

disponovala oprávněním „číst zprávy, zobrazovat seznamy a dodejky“. Oprávněním „číst zprávy do vlastních rukou“ v dané době nedisponovala.

30. Z výše uvedeného je zřejmé, že k vyznačení doručení datové zprávy ID X došlo přihlášením pověřené osoby paní L. Ř., které v době doručení zprávy nebylo přiděleno oprávnění číst zprávy do vlastních rukou. Tato skutečnost byla pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zcela zásadní a potvrdila pravdivost tvrzení žalobce. Dále bylo prokázáno, že pověřená osoba neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou, tedy s ohledem na rozsah svého oprávnění neměla přístup k dodanému dokumentu. Zároveň nebylo zjištěno, že by se zmocněnec žalobce s obsahem písemnosti seznámil již v den, kdy se do datové schránky přihlásila pověřená osoba, která však neměla oprávnění číst písemnosti určené do vlastních rukou. Závěr žalovaného, že lhůta pro podání odvolání skončila 17. 5. 2017, a odvolání podané dne 18. 5. 2017 bylo opožděné, tak nelze považovat za správný. Proto soud shledal námitky žalobce jako důvodné.
31. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.
32. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. na podkladě skutečností vyplývajících z obsahu soudního spisu. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, a to v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby právní zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); replika - § 11 odst. 1 písm. d), vyjádření ze dne 8. 8. 2018 - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Celkové náklady řízení tedy činí celkem 16 600 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. července 2021

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)